

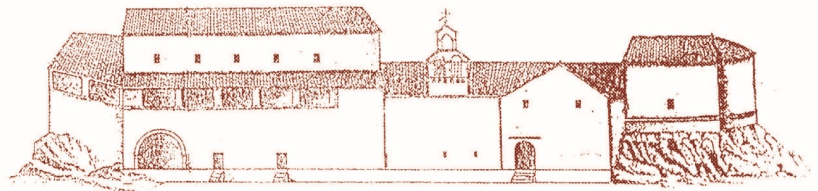
ГЛАС ХРИШЋАНСКЕ САВЈЕСТИ КОЈА ВАПИЈЕ ЗА ПРАВДОМ И ИСТИНОМ БОЖЈОМ

Драга браћо и сестре у Христу Господу,

Душа ме боли и срце ми се цепа од једа који у мени изазивају догађаји који се ових дана одвијају. Не могу да одолим својој савјести и да не подјелим са вама неколико мисли и осјећања у овом трагичном тренутку црквене и народне историје, на просторима Црне Горе! На то ме подстичу и ријечи велике забринутости и незадовољства великог броја народа који ових дана, са разних страна, долази у наш манастир и говори да неће изаћи на добро ово, чему смо сви свједоци, да се чини у Скупштини Црне Горе.

Ево, са овог светог мјеста, олтара манастира Свете Тројице - Стањевићи, обраћам вам се са великом тугом и забринутошћу! Свједоци смо, ових дана, небивалих догађаја у животу нашег народа и државе. Моја савјест, и као грађанина ове државе и као свештеног лица које обавезују библијски морални кодекс и јеванђелски етички закони, тешко је оптерећена злодјелима која се врше према садашњости и будућности нашег народа. Од моје 17 године живота, ево 30 година, како сам прешао праг Цетињске богословије, и ступио у редове свештенослужитеља Српске православне цркве, носио сам бреме разарања и потирања свих најбољих вриједности, духовног и историјског наслеђа мојих предака који вјековима настањују Сеоца у Црмници, на приобаљу Скадарског језера. У дому и роду из кога сам потекао, чува се памћење на витезове који су бранили живот и част нашег народа, од времена владике Данила, Петра Првог - пустињака цетињског, Петра другог Тајновидца ловћенског и попа Митра Дабановића (+1890), командира Крајине, који је један од јунака који су спровели уједињење Крајине са књажевином Црном Гором, чува се спомен ратника на Бардањолту 1912-13. и Ловћенском фронту 1914-15., до ратника из времена Другог свјетског рата који су кости своје оставили на Пљевљима, широм Црне Горе и страдању на Голлом отоку. Зато, с пуним првом, дижем свој глас против оних, који под кровом Скупштине Црне Горе, ових дана уносе немир, омразу и раздор међу народ од кога су већина вјерници Православне цркве али и код грађана других вјероисповијести и разних националних одређења.

Обраћам се онима који су донијели онај несрећни, бесудни Закон о вјероисповијести, са којим су задали рану на образу већинског дијела народа Црне Горе, игноришући и презирући годину дана јасни и гласни исказ воље тог истог народа, изречен на свенародним литијама. Поучени смо бесудним догађајима напада и злостављања православних вјерника, узраста од мајки са бебама, дјеце и младих, до ђедова и старица, укључујући и митрополита Амфилохија од 81 године, који је својим благословеним стопама три деценије проходио Црну Гору уздуж и попријеко, ширећи мир и братољубље, Истину и Правду Божју. А ми, који смо били уз њега, гледали смо како наш Ђедо копни из недеље у недељу, пуних годину дана, носећи на срцу и души тешку бол и бригу за судбину народа. Остаће довијека упамћен стид и срам које су на лице

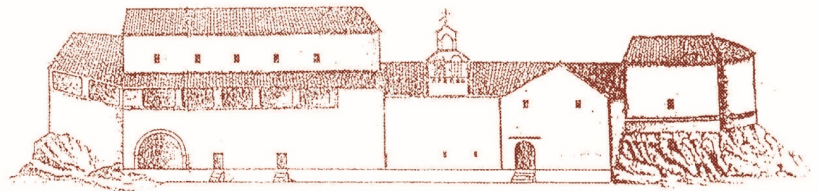

парламентаризма и друштвеног живота, бацили не само посланици који су по основи припадности Православној вјери, због тог злочина, изопштени из заједнице Православне цркве, већ и они из разних група националних и вјерских мањина и политичких одређења, који су се њима придружили и тиме нанијели рану на бићу већинског, православног народа Црне Горе. Повриједили су тиме и наше пријатеље, кумове и сроднике из народа и вјера са којима вјековима живимо на овом простору. Унијели су тиме раздор и омразу међу народ који се још није опоравио од раздора и рана које су му нанијели окупатори у току Првог и Другог свјетског рата, у цијелом двадесетом вијеку. Са великом пажњом и још већим огорчењем слушах ових дана изјаве појединих посланика у Скупштини Црне Горе, који са безобзирном надменошћу, али без стварног утемељења у вољи народа који им је повјерио мандат, изјављују да ће они преузети сву одговорност за политичке одлуке. Превелики је то ризик којему излажу не само своје позиције на политичкој мапи Црне Горе већ и продубљују постојећу поларизацију. Исто тако, превелики ризик на себе преузимају представници мањинских националних заједница који пружају подршку новим носицима извршне власти, против воље већинског гласачког тијела. Код већинског дијела јавности, добро су упамћене ријечи митрополита Амфилохија: "да не дозволимо да капне ни суза братска а камоли кап крви". Његов ауторитет је свима познат, и када је 1997. године мирио партијске другове а тада љуте политичке противнике: Ђукановића и Булатовића, и 1999. године, у вријеме НАТО бомбардовања, и 2006. године, у вријеме референдума као и у последњим годинама живота, током летија. Гледајући и слушајући наступе појединих посланика, удружених у личне и партијске интересе, дубоко сам забринут, због њихових неодговорних, ратнохушкачких и братоубилачких наступа са скупштинске говорнице. Са којим правом појединци, окупљени под команду тридесетогодишњег властодржца - доказаног разоритеља свега што је свето и честито у Црној Гори, изјављују да преузимају одговорност за садашњост и будућност народа и политичког живота у Црној Гори!?

Са овог светог мјеста, седам вјекова трајућег камена међша духовности, државности, историје и културе Црне Горе, Брда и Приморја, дижем глас своје савјести и упозоравам народне посланике да буду свјесни своје историјске одговорности пред садашњошћу и будућношћу! Нека буду свјесни и своје реалне законске одговорности, да својим ријечима и дјелима не разарају духовно и национално биће народа, омразом и подјелама, да им "тргови не смрде нечовјештвом"!

Мене као православног монаха и хришћанина обавезују ријечи Светог Јеванђеља: "Ако видиш брата свога да гријеш, реци му ријеч да се исправи и да на устима двојице и тројице остане свједочанство!" Зато дижем глас свој пред вама, браћо и сестре, да ми будете свједоци да сам исказао свој протест и немирење са очитим злом које се, ових дана гомила под кровом Скупштине Црне Горе, јер ја са библијске перспективе гледам и прошлост и садашњост и будућност Црне Горе као дијела хришћанске васељене и свих њених становника, без разлике на вјерско и национално, политичко или идеолошко одређење.

"Ако ви заћутите, камење ће проговорити!" Христова је ријеч која је упућена свима нама, његовим ученицима и следбеницима. То је заповијест да не смијемо ћутати и окретати

главе већ да морамо да бранимо Истину и Правду Божју без обзира на цијену и жртве, како су то радиле све генерације хришћана, од архиђаконa Стефана до анђелца Милице Ракић и монаха Харитона на распетом Косову и Метохији. По тој Христовој ријечи и ја, његов ученик, обраћам се данас свим одговорним особама на политичком плану са упозорењем да "земаљско је за малена царство а небеско увијек и до вијека!" Правда је Божја спора али достижна!

"Рекох и спасох душу своју!" И ова Христова ријеч ме је подстакла да јавно искажем своју забринутост садашњим тренутком политичког стања и велико незадовољство поступцима одређених посланика који, ријечима и дјелима, крајње неодговорно поступају према нашем народу садашњих и будућих генерација. Јер ја, сем гласа своје савјести и бројанице у рукама, немам друге моћи и силе да утичем на уклањање зла које се тако очито гомила и пријети да пожање крваву жетву!

Онима, пак, који ће злехудо вриснути да су ове моје ријечи "бављење по па политиком" стављам до знања да овдје нема ријечи о политици, већ су израз велике забринутости за садашњост и будућност народа чији сам и ја равноправни члан. Мени је на срцу и савјести да садашњост и будућност буду утемељене на универзалним моралним вриједностима и опште важећим људским законима а најприје на темељу Божје Истине и Правде. Оне не могу бити монопол четрдесетак посланика, особа које су на том мјесту од данас до сутра! Не могу особе спаљене савјести и помраченог ума, "мувље памети" како је често говорио наш Ђед, водити и заводити народ и унишавати негову срећу, мир, благостање и напредак!

А вама браћо и сестре, вјерни синови и кћери наше свете Православне цркве мученице, обраћам се ријечима вјечне Истине и Правде Божје, сабране у Светом Јеванђељу: стегнимо срце и ојачајмо дух ријечима Христа Бога, који се завјетовао да ни врата адава неће надвладати Цркву његову. Упијмо у душу ријечи Петра Другог митрополита и Ловћенског тајновидца; Крст носити нама је суђено, васкрсења не бива без смрти!

Мир вам и свако добро од Бога!

Христос васкресе! Црна Гора васкресе!

Архимандрит Јефрем Дабановић
са свом у Христу братијом манастира Свете Тројице - Стањевићи

1. Јеромонах Јован Шљиванчанин
2. Монах др Павле Кондић
3. Монах Симеон Драговић

9. фебруар 2022.